

אגרא דכלה

שבראות האדם איזה מדה גרועה אצלו ואי אפשר לו לפטור ממנה, אזי יראה לקבוע מקום לה אל אשר לא מבני עמינו. וז"ש אל מחוץ למחנה תשלחם ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שוכן בתוכם, הנראה על פי דברי כבוד אדמו"ר לקבוע מקום למדה הרעה לאותן שהם מחוץ למחנה ישראל. ולפי זה יתפרש ולא יטמאו את מחניהם, היינו שלא לקבוע מקום להמדה הרעה אצל אחד שנכנס עמנו בברית, הגם שהוא מתהלך באשמיו בלא זה, והטעם אשר אני שוכן בתוכם, כיון שהוא מבני ישראל יהיה איך שיהיה, אני שוכן בתוכם בפנימיותם, כי נפשות בני ישראל הם חלק אלקי ממעל מאן דנפח וכו'.

ועיין בספר אגרא דכלה על הפסוק (בראשית מח ט) בך יברך ישראל לאמר ישימך אלקים כאפרים וכמנשה. יש להתבונן דהנה הגם שבירכם וחילקם לב' שבטים כראובן ושמעון, למה יברכו ישראל את בניהם רק בהם, ולא יאמרו ישימך אלקים כראובן ושמעון ושאר שבטי ישורון, ומהו היתרון בהם. ועוד למה לא אמר לעיל בברכתם אחר פסוק (בראשית מח טז) המלאך הגואל וכו', והמתין בברכה הלזו עד ששם את אפרים לפני מנשה. והנראה דהנה ידוע כל התורה כלולה בעשרת הדברות, ועשרת הדברות כלולים בדיבור האחרון הוא לא תחמוד וכו' וכל אשר לרעך (שמות כ טז), והוא להתרצות בגזירותיו ית' אשר מנע ממנו הטוב ההוא הניתן לחבירו, ולחשוב כי הוא ית' הוא לבדו היודע הטוב והנאות לכל אדם ולא יקנא את חבירו, וכבר ידעת שהקנאה מוציאה את האדם מן העולם. ובהקדם עוד זאת ידוע כי התאוה והכבוד מוציאים גם כן את האדם

צן את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכו'. ראיתי לפרש כל הפרשה בדרך רמז, כי התורה היא נצחיית ואי אפשר לומר שבזמן הזה בטלה המצוה הזאת, וכבר שמעתי ברמז הפרשה הזאת מאת כבוד אדמו"ר הרב הק' מהרמ"מ מ"כ ברימנאב, ולא אעיר על הדקדוקים ויובנו מאליהם. ויש לי לפרש על מה שאמרו רז"ל (אבות פ"ד מ"א) הקנאה והתאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם, והנה נצטוינו בלשון צ"ו שהיא זירוז, כי ביותר צריך לזרז עצמו באלו ג' ראשי עבירות, ואמר צ"ו את בני ישראל שזה תואר לשלמים, כי היצר האורב מפתה גם את השלם, באמור לו כי הוא מקנא לי"י והוא מקנא את חבירו, וכן בתאוה לפעמים יפתהו שזה מן הצורך לעבודתו ית"ש להשביע עצמו מן ההיתר שלא יבוא לידי איסור, ובכבוד מפתהו שזהו מן הצורך כי הוא כבוד התורה, והמשכיל יתבונן הענין כי כן הוא. על כן אמר צ"ו בזירוז וישלחו מן המחנה הם איברי הגוף, [וכן שמעתי מכבוד אדמו"ר הנ"ל], כל צרוע היינו קליפה הנקרא צרוע היא המפתה לקנאה, שעל ידי זה שמתקנא בחבירו מדבר לשון הרע עליו, ועל ידי זה בא הצרעת מהקליפה הנ"ל. וכל ז"ב, שהוא הבא על ידי תאוה כנודע. וכל טמא לנפש שהוא הכבוד, שעל ידי שהאדם מכובד בעיניו, בא לידי כעס ומטמא את נפשו כנודע טורף נפשו באפו (איוב יח ד), [ובזה יתורץ דברי המתרגם אומר לטמ"י נפש"א דאינש"א עיין ברש"י]. ואמר, מזכ"ר עד נקיב"ה תשלחו... ורצ"ל הן מי שהוא בבחינת זכר שהוא משפיע לאחרים בתורתו, אל יסמוך על דעתו רק ישקול הכל במאזני צדק וכו' ואין מן הצורך להאריך.

אל מחוץ למחנה תשלחם, זה יתפרש על פי מה ששמעתי מכבוד אדמו"ר הנ"ל,

דבר המערכת

כל בא לצבא לעבוד עבודה באוהל מועד...

בפרשתנו: **נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבותם למשפחותם וכו'**, ובסוף פרשה הקודמת בפרשת ולכאורה קשה למה דווקא בהכרות נשיאות בני גרשון קהת ומררי בני לוי, וסדר ומעשה עבודתם באוהל מועד ובמשכן העדות, התורה מקדימה את קהת לפני גרשון, שלמעשה גרשון היה הבכור, ואילו בפקודתם ובשאר הענינים התורה הולכת לפי סדר לידתם, ורק כאן התורה מקדימה קהת לגרשון, וגם קשה עצם הענין שבני קהת זכו לעבודה החשובה של משא כלי הקודש הארון וכו' ואילו בני גרשון ומררי רק את המשכן עצמו ושאר הכלים.

ואם נעיין בפסוקים את ההבדל בין מחנה קהת לגרשון ומררי נבין את הענין, כי התורה החשיבה כאן את בני קהת יותר מגרשון ומררי, כי כאשר קראו להם לעשות עבודה באוהל מועד כתוב אצל בני קהת "כל בא" לצבא לעבוד ד"כל בא" פירושו כולם באו, ללא יוצא מן הכלל, כל מי שרק התאפשר לו ע"פ ציווי הקב"ה לקחת חלק בא, ולא חיפשו סיבות למה לא לבוא, וכולם כאיש אחד בלב אחד באו, ואילו אצל בני גרשון ומררי כתוב, "כל הבא" כל הבא פירושו מי שבא, ולא כולם באו, דהוי כאלו שחשבו שאולי אינם בקו הבריאות אולי זה לא בשבילו העבודה הקשה, ואז לא כולם באו, אז התורה מדגישה "כל הבא" מי שבא.

ואפשר לרמז בזה שבד"כ יוצא חג השבועות בין פרשת במדבר לנשא, דהיינו בין פרשת מינוי העבודה של בני קהת, לבין מינוי תפקידי העבודה לבני גרשון ומררי, לרמז בזה שלפני קבלת התורה ששמענו חג השבועות, כל אחד צריך לקבל על עצמו כאיש אחד בלב אחד אני מקבל עלי את התורה יהיה מה שיהיה, בבחינת נעשה ונשמע, ולא מחפש תירוצים למה התורה קשה בשבילו, ואולי אני לא יכול לקבל על עצמי את התורה ואינו מוציא את עצמו מהכלל, כמו שבט קהת "כל באו" עוד לפני שידעו מה התפקיד שהם מקבלים בעבודת המשכן ואוהל מועד, כולם באו

לקבל על עצמם תפקיד בבית ה', ולכן זכו לקבל את העבודה של כלי הקודש, והיו במדרגה יותר גבוהה משאר עושי המלאכה, ורק אחרי שהאדם מקבל על עצמו את התורה אזי התורה נתונה לבני אדם ולא למלאכי השרת, והתורה מציינת וחי בהם, ולא ח"ו שימות בהם, אם האדם אינו בקו הבריאות ואינו יכול לקיים מצוה מסויימת אזי פיקוח נפש דוחה את כל התורה וכו', אבל אם האדם עוד לפני קבלת התורה מחפש תירוצים, ואומר לעצמו אני חלש אני חולה, ואיני יכול לקיים ולקבל את התורה, אזי הוא בבחינת גרשון ומררי "כל הבא" ובמדרגה פחותה ואינו זוכה לעלות במדרגות גבוהות בקבלת וקיום התורה, כי הכל אצלו בדיעבד ובלי קבלה בשלימות לפני קבלת התורה.

ועיין בבני יששכר מאמרי חודש סיון מאמר ב' אות טו"ב וז"ל: ונ"ל ע"פ דברי התוספות פ"ק דע"ו כתי' שם הא דתנאי, התנה הקב"ה עם שמים וארץ אם לא יקבלו ישראל ח"ו את התורה, אחזיר אתכם לתוהו ובוהו, זה דווקא אם לא קבלו, אבל כיון שקיבלו, בקבלה לבד נתקיימה, אפילו ח"ו לא יקיימו את התורה, וזהו שנרמז בדברי הש"י ועתה אם שמעו תשמעו בקולי, כעת בשעת הקבלה, אפילו אם ח"ו לא תקיימוה כהוגן, אעפ"כ והייתם לי סגולה (תמיד) מכל העמים, ואמר הטעם כי לי כל הארץ, רצ"ל על ידי הקבלה בלבד נתקיים לי הארץ, שלא אחזיר עוד אותה לתוהו ובוהו, כי התנאי היה על הקלה בלבד, עיי"ש, ורואים מזה גודל כוח עצם הקבלה, וכשאדם מקבל על עצמו, אז בוודאי אח"כ יעזרהו הש"י לקיים כל הורה ואם יחטא ח"ו יחזור בתשובה וכו', ואם אינו יכול לקיים משהו אזי אונס רחמנא פטריה כנ"ל.

ומי יתן ונזכה כולנו לשמר בלבנו ולקיים את הקבלות שקבלנו עלינו ביום מתן תורה להיות חשקנו בתורה להגות בהם יומם ולילה, ונזכה לואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים.

בברכת שבת טובה
כאן בדיוק באוהל רבין ע"ק ע"ל
ידידכם פנחס בנימין בן אנה לאה

הילולא דצדיקא

בשב"ק ט' סיון חל יומא דהילולא דהרה"ק ר' יצחק אייזיק מזידיטשוב זיע"א

אמרה לו: דער שווער טוט אויף נאר פאר פרעמדע וועגן, און פון זאניט וועגן נישט? און פרשת ויחי אדער ויגש האט ער דען נישט גיקענט אויך געפינען א פסוק, וואלט מיין קינד אויך גיווען געלעבט. [חמי עושה רק למען האחרים ולא לביתו, וכי לא מצא בפרשת ויחי או ויגש איזה פסוק שגם בני היה נשאר בחיים]. (עשר קדושות)

אין זידיטשוב נישט זיין די קראנקייט, (ואל אבי הילד החולה אמר) גיי אהיים, דער קליינער וועט שוין זיין געזונד, [שייגעץ אחד, בתורה שלי כתוב ותחין את הילדים ותבוא אתה להרוג ילדים? אבטל אותך ואורוק אותך למקום אשר לא עבר איש, לך מזידיטשוב, יותר לא תהיה כאן החולי הזה, ולאבי הילד אמר לך לביתך והילד יהיה בריא].

משמו של הרה"ק מזידיטשוב ידוע האימרה מהרה"ק רבינו בעל הבני יששכר שאמר על בנו הרב הקדוש רבי דוד (בעל הצמח דוד), שהמשיך לו נשמה מעולם האצילות, והפסיר הרה"ק מזידיטשוב זצ"ל: הגם שמשם קשה להמשיך נשמה, רק מסתמא אם הקדוש רבי צבי אלימלך אמר כך, היה כך.

וכדבריו הקדושים כן היה, שהילד הזה נתרפא באותו הלילה, ולא היתה יותר החולאת בזידיטשוב, ושולם על ישראל, וכלתו הצדיקת אשת בנו הרה"צ ר' ישכר בעריש זצ"ל, אשר בימים שלפני פרשת שמות נעדר אצלה גם כן אחד מצאצאיה רחמנא ליצילן בהחולאת, התרעמה ואמרה אחר השבת בראותה כי פסק החולאת בעיר ולא יסף עוד,

זכותו הגדול יגן עלינו

וכו', [כמו שאמרו רז"ל (אבות פ"ד מ"א) הקנאה והתאוה והכבוד מוציין וכו'], והוא כאשר ישפיע הש"י טובה אל האדם, לא יבקש בזה תאוה וכבוד ויבא להתנאות על חבריו בזאת הטובה, רק אדרבא יכנע לפני בוראו ויחשוב כי הוא מצד החסד מבוראו עליו. והנה יעקב אבינו כאשר שם את אפרים לפני מנשה, ראה באפרים שלא נתגאה בטובה, רק אדרבא וכו' וכו', וראה במנשה שלא נתקנא באפרים, על כן בירכס בכ' יברך ישראל ישמך אלקים כאפרים מבלי גאות, וכמנשה מבלי קנאה על טובת חבריו, והבן כי קצרת:]

ויש לפרש עוד אמו"ר לה"ם, דהנה כתבו תלמידי

מדור הטע"ם:

[ר"ת - הלכות טעמים ענינים מנהגים] בעריכת הרה"ג ר' אברהם צבי פנהיים שליט"א

וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב אם כרוך במדה רעה ילבישו על נכרי מסויים אמר כבוד אדמו"ר הרב הקדוש מהרמ"מ זצוק"ל כאשר רואה אדם איזה מדה רעה הכרוכה אחריו כגון גאות ותאוה וכיוצא, אזי יקבע לה מקום לאיזה איש אשר לא מבני עמינו ותלך המדה רעה אל המקום אשר הכין לה ותדבק רע ברע, ואנחנו בענינינו פירשנו בזה פרשה בתורה וישלחו מן מחנה כל צרוע וכו' אל מחוץ למחנה תשלחם, הנה הוא כתובה בספר אגרא דכלה יעו"ש [בפרשה זו עה"פ הנ"ל].

לא יקנא האדם את חבריו אפילו בעבודת ה' כל הפקודים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלוים, אמרו במדרש מאחר שחשב הלוים משפחות בני קהת לבד ומשפחות בני גרשון לבד וכו' חזר וכללם יחד והגיד שכולם שקולים לפני המקום בחיבה ע"כ, נשמע מזה הגם שעבודת בני קהת היתה גבוהה מעבודת בני גרשון ומררי שהיו מטועני הארון, וכן עבודת בני גרשון גבוהה מעבודת בני מררי, עם כל זה כאשר יעשו בני מררי עבודה המוטלת עליהם חשוב לפני הקב"ה כעבודת בני קהת, נלמד מזה שלא יקנא האדם את חבריו אפילו בעבודה, רק עבודת המסורה מהש"ת בה יסתפק, וכו'.

(אגרא דפרקא אות יא)

'בדרך החיים'

שיפוץ ושמירה על קברי הצדיקים באירופה שעי" מוסדות 'בני יששכר' בראשות הרה"ח ר' חיים פסח ריינר הי"ו

בשבוע זו יוצאים מנהלי המוסדות עם מוסמים ידועי שם בהכוונת רבנים שליט"א למציאת מקום מנוחתם של: (א) הרה"ק בעל האור החכמה' מדובנין, הטמון בעיר דובנינוקו באיזור לובלין. (ב) מקום מנוחתו ואהלו של הרה"ק רבי צבי אלימלך שפירא בן הרה"ק רבי אלעזר מלאנוצט נכד רבינו הבני יששכר', הטמון בבית הקברות בעיר בערצ'ה שלידי פשעמישיל. (ג) מקום מנוחתו של הרה"ק ר' איתמר גילערנטער זצוק"ל בעמח"ס 'משמרת איתמר' מגדולי תלמידי החוהה מלובלין והרה"ק המגיד מקאזניץ זיע"א, הטמון בעיר קולבוסבלה שבפולין. כמו"כ לשיפוץ אהלו רבינו מבלאזוב בעיר ריישא אשר נמצא במצב רעוע עד כדי קריסה מסמ. כל הנ"ל עולה בדמים תרתי משמע, והמעוניינים לתת שכם לעזור בהוצאות לכבוד הצדיקים, או במסירת סידע אודות הנ"ל, יפנו אל הנהלת המוסדות באימייל או בטלפון, ובזדאי הצדיקים ישלמו להם כפעלם, ויזכו למלצים ישרים בכל ימי חייהם לטוב חסד ורחמים, ובכל אשר יפנו יעשו ויצליחו.

הנהגה

שבת מטו"מ

ישהו בדינוב ישיבת מנטשטר בראשות המגיד' שיעורים והמשגיחים, המעוניינים לשהות בשבת זו בדינוב יפנו ל: 050-4132188.

שבתות הקיץ בדינוב:

נרשמו קבוצות לשהות בשבתות הקיץ לאחר תשעה באב בדינוב, שבת נחמו - ואחונן, עקב, ראה, שופטים - המעוניינים להצטרף יכולים להתקשר לטלפון 050-4132188.

כמו"כ המעוניינים במסע לקברי הצדיקים בשילוב מקומות הריים ויפיו בפולין והאיזור בתקופת הקיץ יכולים להתקשר לסוכני הנסיעות המארגנים את המסעות בטל: 054-8426204 או בטל: 054-8470510.

מהנעשה בחצרות קדשינו:

יצוין שהמארגנים והנושאים בעול המקום הקדוש זואגים שיהיה במקום לכל יהודי שמגיע נר משמן להדלקה לטובת נשמת הצדיק, ואכן רבים ניוששו במקום.

יצוין שביום רביעי פרשת בלק י"א תמוז יום הילולת הרה"ק בעל העטרת צבי מזידיטשוב זצוק"ל הטמון בעיר זידיטשוב שבאוקריינה לא הרחק מהגבול עם פולין.

שבת חוקת בדינוב

לרגל הילולת הרה"ק רבי מרדכי מקומייר זצוק"ל בן הרה"ק רבי אברהם המגיד מטריסק. החל ביום א' פרשת בלק ח' תמוז הטמון בעיר קילצה. ישהו יהודים בדינוב בשבת פרשת חוקת ערב יום הילולא.

יצוין שהאוהל וציון קברו שופץ לאחרונה מחדש, ויהודים רבים עולים לקברו בפרט ביומא דהילולא, אשר כידוע הבטיח למי שיבוא על קברו בפרט ביומא דהילולא וידלק נר שמן עבורו, ימליץ טוב עבורו ולא יצא ריק מפניו.

העולים לדינוב:

בשבת זו ישהו בדינוב יהודים שבאו מאוקריינה אחרי שהות בחג השבועות בעיר מעזיבוז, סמוך למקום מנוחתו של הרה"ק מייסד החסידות רבינו הבעל שם טוב זיע"א.

בשבוע הקרוב פרשת בהעלותך ישהו בדינוב תלמידי וחסיד דארג בראשות כ"ק האדמו"ר שליט"א כחלק מהמסע על קברי הצדיקים בפולין הגורגריה ואוקריינה.

בעוד שבועיים פרשת שלח ישהו בדינוב קבוצה מונכד' וצאצאי הרה"ק ר' יהודא אסאד זיע"א לרגל יום הילולא.

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל.

מדי יום רביעי שיעור בספה"ק 'בני יששכר' ע"י האדמו"ר מסאסוב שליט"א בבית מדרשו רח' רש"י 44 יום בשעה 8.15

זמן תפילת שחרית בשב"ק בשעה 9.45 - קידושא רבא במקום - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה